

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . . . 20 кор.
на пів року . . . . . 10 кор.
на чверть року . . . . . 5 кор.
на місяць . . . . . 1-70 кор.

За границею:

на цілий рік . . . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирнеш ми очи і душу ми вирнеш: а не возьмеш милости і віра не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дия крім неділь і руских свят о 5^{1/2} год. пополуудня.

Редакция, администрация і експедиция «Руслан» під ч. І. пл. Домбровського (Хорунщини). Експедиция місцевя в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі педпечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

„Парляментарне кладовище“.

З Відня пишуть нам про сучасне парляментарне положенє:

(+) Після тримісячної перерви зібрала ся посольська палата державної ради в вторник 8. с. м. на перше засіданє майже в повнім числі. Одначе на лицах всіх послів видно було пригнобленє, позаяк уже наперед всі пересвідчені о безуспішности і безвиглядности сеї сесії. Своім звичаєм зголосив ся зараз після відкритя засіданя міністер-президент др. Кербер до слова. Замітно, що сим разом, против прийнятого в Австрії звичаю, розпочав др. Кербер свою річ коротким поглядом на події в заграничній політиці, про янаньско-росийську війну і про положенє на Балкані. Доси лише угорський сойм і угорське міністерство присвоювали собі право доторкувати ся окрім внутрішньої також і заграничної політики.

Опісля звернув др. Кербер бачність палати на неминучу конечність віднови торгових договорів з заграничними державами, вказав на предлогу внесену до палати міністром просвіти про засновини правничого відділу університетского з італійською викладною мовою в Ровередо і пригадав, що около 60 цісарских розпорядків і більш як 100 законодатних предлог дожидає парляментарної полагоди в палаті, котра представляє справдешній образ парляментарного кладовища. А тепер, хоч нема ніякої грози воєнної, настигла пора, щоби державна рада ухвалила контингент рекрутів на 1904. Все напірає до рішеня, говорив др. Кербер. Не лише промарновано багато дорогого часу, але проявляють ся позначки близьких перемін. Всі племена в Австрії є національно свідомі і се приносять їм честь. Але всі бажають також, щоби так горячо плеканє почуванє національнє було окрасою успіваючих народів, бо лише духове і матеріяльнє багатство дає народам змогу, витворити тривкі памятники їх сили. Добробит є сею почвою, на якій родять ся найкрасні плоди національного консерватизму і процвітає незломна національна сила опору. А недостаток ділає радикально, спершу національно-радикально, поки на останку остане лише сам радикалізм. Стіл робочий накритий і правительство запрашає всіх до сего стола, тут находить ся національнє скріпленє і добробит народів та внутрішній мир.

Ся річ міністра-президента не визвала вправді одушевленя, але й не викликала ніяких протестів, навіть чеські послы вислухали спокійно сеї річи. Лише всенімці накликували міністра-президента, щоби з багатом звернув ся на Чехів!

На внесенє д-ра Крамаржа ухвалила посольська палата перевести розправу над сею промовою міністра-президента і ся розправа є тепер першою точкою дневного порядку, до котрого дорога загачена цілим стосом так званих наглих внесень, котрі зовсім не мають ціхи наглости. Так

н. пр. в вторник відчитувано пару годин всякі внесеня, інтерпеляції і т. п., а відтак почала ся розправа над наглим внесенєм п. Шіленього про якісь демонстрації підчас сокільского торжества з 1902. р!

Таке парляментарнє положенє витворило між послами справдешнє невдоволенє, всі бачать безхосенність, безплідність такої роботи, навіть серед чеських послів проявляє ся велике пригнобленє задля безуспішности їх починів. Тимто вже в вторник і в середу відбули ся засіданя ріжних парляментарних клубів, на котрих обговорювано сучаснє парляментарнє положенє, у всіх був лише один погляд, що так дальше бути не може і не повинно, що конечнє повинна послідувати якась зміна, але яка і хто має до сего довести, про се ніхто не висловив нічого исного, певного і рішучого.

Передові парляментаристи звертали ся також до міністра-президента в тій справі і переговорювали з ним, домагаючи ся, щоби правительство приложило руки до зміни сего невиносимого положеня, одначе др. Кербер відповів, що не може в тій справі нічого вдіяти, що державна рада сама повинна собі помочи і витворити інші відносини. Серед такої безрадности і безвиглядности почала ся нова сесія державної ради і поки ще она почала ся, заповіджено вже, що она буде вельми коротка, що слідуєча збере ся імовірно аж в грудни і то також хіба на коротенький час, так що справді конституція остає на папері при безрадній і безсильній як тїнь радї державній.

З канадійської Руси.

Подає о. Плятойд Філяс Ч.С.В.В.

Нині*) річниця нашого вїзду до Канади. Я вірю, що вам там в Галичині рік ще скорше минає, як нам: живега вражіннями, які з дня на день цілими кучами товплять ся вам до голови і товчуть вашим житєм, як парова машина своїми довбнями, підчас коли на стєнах нашої Канади ні часописи своїми зльрмами нас не розпалюють, ні вражди політики нас не розколісують, ні парляментарні плутанини нас не мішають — жите иливе нам єдинокітно, як легкий подув вітру по степових преріях. Та мимо сего рік сей і для нас промгнув скорб, дуже скоро. Обраховуючи в мисли все, що ми за той рік зробили для Христа, для народу, для себе — видать чоловік, як цілий добуток нашої праці є малим, майже в очах зникаючим, в порівнаню до величи праці, яку треба ще зробити. Нам годї і розпочинати пісню: „Живем живем своїм житєм, єго ніхто не відбере“. Ще не положені навіть перші основи до «свого життя» — прим. школи не маємо доси ще ні одної. А працювало ся усильно і в тім напрямі — та обставини не позволили нам поїтипитись успіхом в тім ділі.

*) Я писав сю допись ще 7/10. м. р. Відтак в тиждень пізнійше захорував я тяжко — і кінчу допись доперва в 4 місяці по єї початку.

Я вже згадував в однім з попередних листів, якою великою завадою в організаційній праці є канадійський спосіб кольтонізації. В цілій Канаді нема ані двох хат, двох родин при купі, хіба по містах та закладаючих ся місточках. Вирочім в цілій Канаді не то нема села або якої громадки разом поселившої ся, але дословно ані двох хат. Хата від хати є розділена цілим обшаром 160 акрів, себто віддаленєм пів милї англійської. Та коби то ще хоч так було зі всіми хатами; а то, що чотири хати розділює від дальших чотирох родин знов ціла миля англійська незаселена ніким, а фармари на 10. секції ослі, мають найближшого свого сусіда в західний бік аж о 3 милї. Наглядно порозуміємо ту річ, зваживши, що приміром десять родин поселивших ся безпосередню одна коло другої в одній лінії, займають простір як-раз 10 миль англійських, значить ся, перша хата від десятої є розділена 9 милями і то під услівєм, як кажу, що всі они ослі один за другим — та оно рідко так буває. Возьмім приміром лінію від сходу до заходу, де ми побудовали свій монастирок, себто на товщині 53, ренчи 16, секції 10.

ренч 17			товщина 53			ренч 16			ренч 15		
9	10	11	12	7	8	9	Мона-	11	12	7	8
							стир 10				

Секція, як вже знаєте, має 1 милю вшир і вдовж. Сусідна на захід 11 секція є «шкільна» — значить, що єї нікому правительство не дає, а є она зарезервована під продажу на ліцитації колись на утворенє шкільного фонду. Сусіда на пів отже не маємо жадного. Перший наш отже сусід в той бік буде аж на 12 секції о 2 миль від нас. Є ним Василь Гриник, котрого цілий рік не було на фармі, але десь сердега працює в майнах Бритийської Колумбії, щоби заробити трохи гроша та побудовати хату — дотепер сусід сей і хати немає. Другим сусідом є Борайчук о 1/2 милї дальше на тійже секції. Сей вже має хату. Перша проте жива душа від нас на схід живе точво мало що не 3 милї віддалена. — На дальшій у східний бік секції 7 з ренчу 15 нема нікого, бо секція є власностию компанї. На ній фармерам не вільно осідати, хіба хто би єї купив собі по ціні 6 доларів від акра, на що наших людей не стати, бо секція продає ся лиш в обшарі найменше 200 акрів. На 8 секції (она знов шкільна) нема нікого. На 9 так само, бо она компанійна. Аж на 10 о 6 миль від нас найдемо дальшого безпосереднього нашого сусіду, (під услівєм, що є він там — тепер фактично нема там нікого). — Алеж і на західний бік історія не ліпша. На секції 9. (компанійна), на секції 8 (шкільна), на 7 (компанійна) — нема нікого, аж на 12 з ренчу 17-го є перший наш сусід, а відтак знов аж на 10 і знов аж о 3 милї дальше на 12 з ренчу вже 18-ого. Отже в простій лінії від секції 12 з ренчу 18 ого до секції 12-ої з ренчу 15-го, на простори 18 миль англійських*), є можливість всего на всего 13 родин.

Возьмім лінію вертикальну з півночи на полудне, а річ покаже ся така сама. Приміром сусідство нашого монастиря в тій лінії є таке:

*) Англійська миля 1523 метрів, отже трохи сильше як 1 1/2 кілометра.

34	34
	27
	22
	15
	10
34	34
	27
	22
	15
	10
34	34
	37
	22
	15
	10
34	34
	37
	22
	15
	10

Найблизший сусід на північ буде на секції 22 о 1 миль від нас (бо 15 секція є компанійна); другий сусід о 1½ миль на тійже 22 секції; третій вже аж на 34 секції о 3 миль від нас (27 є компанійна) а 10 сусід буде аж на дальшій секції 34 з товниці 54 о 10 миль від нас; так само на полудне. — Простір 18 миль з півночі на полудне може мати всего на всего фармарських родин 18.

І якже ту зібрати більший ґурток людей чи на богослуженя, чи на яку параду, чи до читальні, чи дітей до школи?

З сеї головно причини трох нас священників майже ніколи не ємо разом з собою, а працюємо розділені від себе, назначуючи людям

з неділі на неділю, в котрім місці мають збирати ся на Службу Божу. Кождий з нас має таких місць на своїм обшарі найменше три, так що лиш кождої третої неділі повертає до тих самих людей. Коли погідний час, можливо є зібрати ся фармарам на таке місце з округа 10 до 15 миль. Зваживши, що в цілій Канаді немає ще вї одної дороги, урядженої бодай яко-таким мусимо бути вдоволені таким контингентом — бо прибути на богослуженя з віддаленя 10 миль, на се мусить фармар виїздити рано около 6. години, і прибуде коло 11. на місце. Ми проте Служби Божої не розпочинаємо ніколи перед 11. годиною. З наукою, хрестинами, шлюбами та парадми, які по Службі Божій уряджуємо, кінчить ся все около 3. або 4. години сполудня, і фармар такий повертає до дому около 8—9. години вечером. Признаєте, що то немалий тягар. Колиж яка така непогода заповість ся з рава в неділю — в таким разі ніхто на богослуженя не вибирає ся, бо і з віддаленя 3 миль годі тоді добрести до каплиці. Але, коли і слоти нема, мусять вірні не одну калабану, не один мочар, не одно болотиско передостати. Від мене приміром по дорозі до каплиці (12 миль віддаленої від монастиря) треба 9 болотиск перебрести. А канадійські болота — то також не старокраєві.

(Дальше буде).

Япаньско-росийська війна.

Брак сензаций.

Париський Journal заміщує вивід свого редактора з шефом генерального росийский штабу ген. Макаровом. Він сказав, що Росія мусить

мати шо найменше 400.000 війська у Східній Азії, щоби розвирити ся з Япанцями. Япанія не в силі виставити і половини такої армії. Вправді транспорт тих військ буде довго тревати, але на се нема ради. Тяжко тепер шо небудь казати про конєць війни, коли она єще властиво не зачала ся. Те, шо до тепер стало ся, не числить ся. Навіть колиб Япанці здобули на початок деякі користи, то Росіяни є певні побіди. Перед впливом двох місяців в Манжуриї не стане ся нічого важного. Також і байкальська зелізняця, окружуюча озеро, має бути готова доперва в осени. На просторі 200 верств перебудуть там 34 тунелі, з яких один має 850 метрів довжини. Тепер вже курсують поїзди на 54 верств шляху. — Головно командуючий ген. Куропаткин мав висказати ся до одного берлинського дипломата, шо єму потреба часу двох літ до покінченя япаньско-росийської війни з корисним успіхом для Росії. Се не дуже потішаючи вісти для жадної сензаций публіки, якій преса щоденно мусить пові вїсти... бодай фабрикувати.

Нова росийська фльота.

Рівномірно з приготуваннями на суши, росийське правительство працює енерґічно над скріпленєм своєї фльоти. Два нові панцирники „Орел“ і „Слава“ будуть готові доперва в осени. Будуть се великани по 13.730 бочок зі скоростію 18 узлів з 64 гарматами і 740 людьми на помості. Адміралція замовила трицять нових торпедівців з шестимісячним речинцем доставки. В доках буде ся єще „Камчатка“ (7.300 бочок і 12 узлів скорости), „Маршал Суваров“, на весну спустять на воду панцирника „Імператор Александр III“, а в тім часі покінчать також будову велитня „Павла I“ (17.200 бочок) і „Андрія Первозваного“. Оба сї панцирники будуть мати скорість 18 узлів і приймуть 54 гармати 4 торпедівці і 800 людий. Коли леди зійдуть на Неві, будуть спущені на воду „Жемчуг“, і „Ізмурд“ типу „Новика“. Так утворена нова балтійська ескадра виплине в червні на китайські води і по дорозі злучить ся з ескадрою Віренія, яка зимує при берегах Іспанії і Альжиру, а може також з чорноморською ескадрою, коли султан і Англія призвуть на переправу через дарданельський пролив. Найскорше появила би ся тота фльота на Жовтім морі аж в серпні, колиб не наступили які опізненя в будові нових кораблів.

Нові вїсти.

З Лондону доносять, що росийский посол в Пекіні звістив китайське правительство, шо коли не запобіжить нищеню телеграфічних ліній і зелізняці розбійничими ватагами на границі, буде уважати заяву неутральности Китаю за неважну. — Петербурска преса подає сензацийні

ревеляції про тайний союз жовтої раси. Япанія ще в р. 1898 заключила тайний договір з Китаєм, а до сего трактату приступили Індійці і Тибетанці. Союз носить назву Доадобур, а має на цілі виперти білу расу з Азії. — Wiener Allg. Ztg. доносить, шо у віденських дипломатичних кругах говорять, шо подорож росийського амбасадора гр. Бекендорфа осягнула надзвичайно корисні висліди, бо осягнуто цілковите порозумінє шо-до трактованя росийських кораблів в суецьким каналі і в kwestії воєнної контрабанди. Також шо-до Тибету умовлено modus vivendi так, шо небезпечність анґльо-росийського конфлікту усунена, а можливість інґеренції Англії на некористь Росії комплетно виключена. Англія інтервеніювала би тільки в разі погрому Япанії. З Токіо доносять до Berl. Tagblatt-y, шо ходять там поголоска про нове дводневе бомбардованє Порт-Артура 15-ма япаньскими кораблями. Внаслідок бомбардованя спалило ся багато домів, а корабель „Ретвізан“ знищений до тла. Спалили ся також зелізнячі вартати і росийські магазини, положені близше пристані.

Натомість париска агенция Гаваса доносить, шо панцирник „Ретвізан“ перевезено до внутрішної пристані і внаслідок сего можна єго піддати направи. Надіють ся, шо „Ретвізан“ невдовзі буде знов спосібний до борби. — Другу поголоску про погром Росії доносять льондонські дїєвники, іменно, шо япаньська фльота стрітила ся з владивостоцькою в заливі Поессета і примусила до морської битви, в якій япаньська фльота віднесла знатну побіду над росийською.

Державна рада.

По отвореню засіданя і полагожденю формальностей забрав голос

міністер-президент др. Кербер.

задля відповіди в справі студентських демонстрацій в Празі. Ствердив, шо „бумель“ є старим звичаєм німецьких студентів і чеське населенє тільки підбурєне деякими дїєвниками дало привати ся з сеї причини до нападу на німецьких студентів. Власти постарали ся о відповідну асистенцію поліції і війська і сим сповнили свій обовязок, бо заобігли більшим ексцесам. Правительство видало далеко ідучі зарядженя, щоби такі забурєня не повторили ся і взагалі свобода горожан була пошанована. У відповіді на інтерпеляції пос. Кінемана, зґанив президент міністрів поступованє правительственного комісаря при виборах в Ст. Пельтен і заявив, шо заряджено в тій справі доходженя.

Підчас промови д-ра Кербера прийшло до крикливих сцен між чеськими радикалами а Ше-

Др. Андрій Чайковський.

ПОЄДИНОК.

Оповіданє полковника.

Присвята Богданови Лепкому.

(Дальше).

Мій противник блідий як стїна обернув ся і хотїв відійти...

Я запанував над собою, випрямив ся і скрикнув:

— Може будете ласкаві вайдати, поки я не стрілю... Так само стали сьвідки кричати, аби додержав місця, а дехто відізвав ся дуже негарним словом. Мене взяла лють і задля болю, якого дізнавав, і задля тої перфідії. Він таки хотїв мене вбити. Його професорська амбіция не могла перетравити того, шо я сказав йому слова правди. Я в тій хвилі забув о всім, і моїм бажанєм було розчеренити сю погану голову. Я став мірити... І тепер я міг любоватись видом, як мій ворог дрожав на цілому тілі. Він відгадував мої наміри... Та в тій хвилі я нагадав собі слово, яке я вчєра дав моїй любці. Ціла стріча вчєрашня станула мені перед очима так ясно, начєб я на неї тепер дививсь: заплакана Ганя, її прохання горячі і мої вірваня, я не надумуючи ся довго підвів пістоль в гору і стрілив... в воздух... За хвилю мені почорніло в очах і я впав на землю без памяти...

Отямив ся я аж в військовім шпиталі. Мною

віклувались старанно. Як їво проминула горячка, мої двері не зачинялись. Мене відвідували незнакомі мені офіцери, старші й молодші мої товариші, а мій чесний командант навідував ся до мене шо дня... Я приходив повони до здоровля задля великого впливу крови...

Мені там було так добре, як ще ніколи...

Та я знав, шо так все не буде. Подужаю і тоді треба винсити ся... на улицю, бо ніякого пристановища в мене нема. Я втратив мою посаду, яка мене живила, а другої не було... я задумав ся над своєю долею і в міру як прибувало здоровля, збільшала ся і журба... Я став як хмара сумний...

Таким застав мене мій друг, командант.

— Тобі, друже, тепер, коли так хоробро дав себе пізнати, нічого не остає, як вступити до війська... Я-ж тебе до того намовляв, як ти ще служив однорочником...

— Ей! я се добре тямлю і певно був би послушав вашої ради, але у мене нема спроможности...

— Як воно?

А так. Мені би треба служити шість місяців на свій кошт, а я не маю з чоґо жити одної днини...

— Більше нічоґо? Так не журись тим, бо на се є рада... Я се обдумав з кількома товаришами, бо я догадував ся, шо ти бідний. Стало на тім, шо ми тобі позичати мемо по 50 зл. місячно, то буде разом 300 зл. а таку суму зможеш нам в двох літах віддати... згода?

Я дуже зрадів.

— Мені тільки не потреба. Мені вистанє 30 зл. аж надто. Ви не маєте понятя, як малим умію обходити ся...

Я стїснув з вдячностю його руку.

Тої днини я мав ще одну несподівану візиту... До моєї шпитальної комнати вїшла Ганя в товаристві професора.

Вона була дуже зворушена. Я пізнав, шо вона терпіла враз зі мною і небдну пічку переплакала, тривожачись о мов жите. Професор був насуленим, і я зміркував, шо коли він поборов свою амбіцию і сюди прийшов, то його Ганя до сего зневолила.

Сї відвідини мене зворушили. Я попросив їх жестом руки сідати.

Професор заговорив, а радше забурмотїв:

— Ми прийшли відвідати вас, а я спеціальнє приходжу перепросити вас за те, шо вас зранив...

— Чи лише за те? За се нічоґо мені на вас гніватись... Ми на те стояли против себе з пістолетами, щоби один одного вбив... але ви мене зранили тим, шо глузували з мене, шо витикали мені свою ласку і протекцию, шо мстились на мені за одно острє слово, таки вами самими спричинене, в такий спосіб, шо постарались уїняти мені того скупенького хліба, який я заробляв, ви мене зранили тим, шо мене в людський спосіб зневажили, і то тоді, коли ви мали переваґу надімною. Ось тих ран я не можу вам забути...

— Ви так постушили благородно супротивного брата, бо жите було в ваших руках...

нерерянями. Чехи перешкаждали говорити прем'єрови, викрикуючи „Abzug Koerber“, так що бесідника не було чути і він відчитав з картки дальшу свою промову. Пос. Кафтан вніс дискусію над відповіддю д-ра Кербера, але внесена відкинена. Президент прикликає до порядку пос. Кльофача, Фресля і Хоца, а пос. Дак жадає нагани для Іра за обиду чеського народу.

Напад на чеських Соколів.

Слідував дальший хід дискусії над наглим внесеньм пос. Шіленього в справі подій в Ігзаві в р. 1902. Пос. Герольд виступає против поведеня ректора віденського і праского німецького університетів. По промові пос. Гросса вибрано генеральних бесідників. Пос. Райхштейтер жадає обчисленя послів, а рівночасно всі чеські послы виходять з салі. Мимо того найшов ся комитет. Генеральний бесідник пос. Фресль виголошує предовгу обструкційну бесіду по чеськи, а закінчив єї по трех годинах по німецьки, нападуючи нахально на д-ра Кербера а закидаючи, що зломив конституційну присягу. Президент візвав єго до порядку і загрозив відбранем голосу. Серед крику і протестів німецької лівці закінчив бесідник промову, а президент додатково прикликав єго до порядку за втягнене Корони до дискусії. По промові пос. Шікєра і внескодавця наглість внесєня відкинєно 157 голосами против 69. Засіданє замкєно по год. 5. пополудни, а слідуєчє нані.

— ВІД АДМІНІСТРАЦІ. При зміні місяця просимо наших Вп. Передплатників о скорє відновленє передплати, зглядчю о вирівнанє залєглогостий та о приєднуванє нам нових передплатників.

Н О В И Н К И.

— Калєндар. В пятницю: руско-кат. Порфірія; рим.-кат. Константина. — В суботу: руско-кат. Прокопія; рим.-кат. Григорія Вєл.

— Концерт в честь Шевченка у Львові. Дня 15. марца 1904 відбудє ся в великій салі львівської Фільгармонії концерт в 43-ті роковини смерти Тараса Шевченка при співучасті хору „Львівського Бояна“, п. Ф. Лопатинської, п. Ціпановської, п. Волощина і військової музики 15. п. п. — Програма концерту: 1) Оркєстра. 2) Промови: д-ра Івана Франка і п. Стефана Витвицького. 3) Топольницький „Хустина“ хор мішаний з сольовими партіями тенора п. Волощина і сопрана п. Лопатинської в супроводі оркєстри. 4) Вахнянин: з „Кунала“ сольо спів п. Лопатинської. 5) Лисенко: „Хор бранців“ з Гамілії, хор мужєський в супроводі оркєстри. — II. 6) Шевчєнко: „На вічну память Котляревського“ деклямація п-и Галі Тєлїшевської. 7) Ф. Колєсса: „Дівчина і руга“ і „Зїздав я коника“, хор мужєський. 8) Лішт: „Равсондія“ в супроводі оркє-

— Та ви, добродію, найбільше прогрішились супроти вашої сестри, іграючи єї честю... Аби заховати цілу свою шкіру, ви цілали свою сестру, молоду дівчину, на квартиру молодого чоловіка, що її пристрасно любить, і за се одно я був би вам голову розторочив, коби не те, що вона випросила у мене слово, яке вас спасло... Се ганьба, сором... І ви знаючи об тім, що я обіцав, таки хотіли мене післати на той світ...

А що найбільше мене зранило, то се, що ви зруйнували щастє моє і її. Я мав супротив вашої сестри найгарнійші наміри, які ніколи не здійснять ся... Мені не лишило ся нічого, як вступити до війська, бо я нє маю з чого жити, а се між нами пропасть, ми ніколи не можемо одружити ся... Се одно, чого вам простити не можу... Най вам Бог простить, а я ніколи... Працавай, дорога Ганю, і будь щаслива, коли зможеш...

Вона наблизилась до моєї постелі бліда і подала мені руку.

— Прости і йому...

— Не можу.

Я став судорожно плакати, закриваючи лице подушкою...

Вони вийшли...

В мене підступила горячка. Лікар заборонив доглядачам кого небудь до мене пускати...

(Конець буде).

стри п. О. Ціпановекка. — Ціна місць: Льожі: партерові для п'ять осіб 8 К, меланінові 12 К, першого поверха 12 К, другого поверха 6 К. Фотелі в партері: від 1—155 3 К, від 157—264 2-50 К, від 265—350 2 К, від 352—408 1-50 К. Фотелі першого поверха: від 1—26 3 К, другого поверха: від 1—22 1-20 К, від 23—82 0-80 К. Фотелі третого поверха: 1—56 0-60 К, 57—104 0-40 К, 105—180 0-30 К За гардеробу платить ся до III. поверха по 10 с, до прочих місць по 20 сот. — Білєти можна набувати що дня від год. 6—7 в комнатах „Рускої Бєсїди“ Ривок ч. 10, I. п.

— Новє товариство. В дев'яносту річницю уродженя найбільшого рєчника української культури Т. Шевченка завязало ся у Львові, за ініціативою проф. М. Грушевського, „Товариство прихильників української літератури, науки і штуки“, яке ставить собі метою по своїй можности причиняти ся до розвою тих сфер українського духового житя. В сягненю сеї цілі відкриває статут новому товариству як найширші дороги. Першою річню, якою виділ нового товариства постановив заняти ся, се урядженє у Львові вистави творів української штуки і артистичного промислу в осєни сєго року. В тій справі перевєдєна вжє по части і далі ведєть ся корєспондєнція з визначійшими артистами австрійської і росейської України. До управи товариства вибрано збором основатєлів дня 28. лютого н. с. головою проф. М. Грушевського, заступником д-ра Ів. Франка, секретарем артиста Ів. Труша. Члєни по статуту вибирають ся виділом з осіб руської народности, які показали свою прихильність до розвою української літератури, науки і штуки. Дотєперішнє число члєнів — осв'ятєлів і вибраних на першій засіданю Виділу вносить 24. („Л. Н. Вістник“).

— Пожарний „Сокол“ в Милзваню, товмацкогю повіта, засновано на статуті львівського „Сокола“. Статут затвердило вжє ц. к. намісництво.

— Лисєнковє сьвято в Петербурз. Дня 2. с. м. пошанували 35-літній ювілей Лисєнкової творчости також і земляки, що мешкають далеко від своєї України в Петербурзі. Вєсь вєчєр, який відбудє ся в салі „Благородного собрания“ заняли композиції славного ювілята. Крім соль і дуєтів виконано на концерті і сїмфонїчні нумєри: увертури і сцени з опери „Рїздєвля Нїч“, сцена із опери „Утоплєна“, а також велику кантату із солями, хорами і оркєстрою „Бють пороги, місяць сходить“. Виконанє продукцій спочивало в руках перших сьвітучих сил як — царський солїст і перший вієспєлєст на нєю Росию п. А. Вєржибилович, пані Полїзова, Орєль, Феодоско Гловєцкая, Ларїна, Пєтрєнко, дд. Морєкой, Чу-принїков, Кадров, Григорович і Майборода, тож не дивь, що мїстєцї твори Лисєнка, з якими пєтербургєска публіка дєперва впервє познакомила ся, здобули собі єї рішучо і були причиною невгавуючих овацій.

— Просьба о жертви на церкву. Прошу вїх Вор. і Вл. Огїв і Братїй, до котрих відносив ся я з просьбою чя то під адресою уряду царохїяльного чя то до особи, прїйти в номїч датком церковним церкві в Закомарю, на частковє покритє великих коштїв єї рєбудови, — прошу найуклїнїйше і найусильнїйше тїй моїй просьбі конєчно тепєр вдоволити. Видатки дуже пєкучі і нєвідложні і частє їх тою дорогою має бути покрити, бо церков сама їх всїх покрити нє в силі, а нїякого иншого контрїбуєнта до тої будови нєма. Прошу мені простити, що я тою дорогою, нє окреим особистим письмом, мою просьбу поновляю, бо при нїнїшнім стані мого єдоровля нєма до того силы. В Христї брат: о. Данило Таняжєвич в Закомарю почта Ожидів вїа Броди. (Прому укїлно. Хвалїні Редакції других руских газєт о помїщенє сеї моєї просьби).

— В справі реформи іспиту зрілости в сєредних школах находимо в відєнськїм Zeit-і коротку замїтку Автор проєктє поділ іспиту на двї частї. Перша часть обнимала би половину предметїв, що входять до іспиту зрілости, і абїтурїєнти здавали би їх при кінцї I півроку VIII а зглядю VII клася, а іспит з прочих предметїв відбудув би ся при кінцє другого півроку. Число годин з тих предметїв, з яких має відбути ся іспит, було би в дотичнім півроці подвоєнє, аби був час точнїйше до них підготувити ся.

— З Ваньович, самбїрського повіта, доносять нам: Дня 6. с. м. відєвяткували Ваньовичани 43. роковини смерти Тараса Шевченка. Вступнє слово виголосив з молодєчою вервою студ. прав Олєкса Бобєрський. По нїм віддеклямувала дівчина Каська Грїб „Шевчєнкову тополю“. Деклямувала з житєм і прямио поривала слухачїв своїм звїнким голосом. Дальше відюграли читальники-сєляни „Пяницю“ комєдію Дюрковача в 3 відєлогах. Грїмкі олєски і вдоволенє присутних були доказом, що аматори віддали свої ролі удачно. Саля була битком наповнена, а доохрєствя інтєлігєнція прибула числєнно.

— Красва рада шкільна іменуєвала учителями (-льками) I-кл. шкїл Вікт. Мосоловського в Клєцївї, Йос. Круля в Шєвангєр, Стан. Тарнавску в Клоковичах, Анну Лєткову в Підлип-

цях, Людв. Островску в Строньовичах, Мар. Ти-бінкївну в Хїдновичах, Мар. Максимовичівну в в Фредрополю, Емму Шуманівну в Волосткові, Мар. Палєчкївну в Зигодовичах, Ом. Вишомїрського в Козьовїй, Людв. Мілківну в Зєнєві, Євг. Гвоздїка в Вільхївці, Внч. Ольховску в Жуклїні, Соф. Чєховичівну в Уднові, Едв. Трондовського в Берєжнїцї, Дом. Брїкївну в Суховолї, Євг. Клоєїнську в Луках, Фр. Сєнка в Бєзєдках, Соф. Олянковску в Славску, Ядв. Гєльдєнбург в Стїнавї вижнїй, Волод. Підгайного в Полоничнїй, Теоф. Буковського в Дїлі, Йосифу Фабєрївну в Бончалї дол., Іванну Роскошївну в Старім Скалатї, Ів. Партику в Жєрєбках королївських, Вікт. Пєручку в Новошїчах, Йоах. Скорупського в Нусьмїчах, Дом. Ясїнську в Вєрхївчєх, Фр. Карасїнського в Лєсївцї, Юл. Лодзїкївну в Довгополї, Володїсл. Кочая в Стрїлчєсках, Мих. Лозиньського в Бабїчєх, Ів. Виша в Головачовї, Стан. Вєбєрївну в Гор. Вєси, Вячєсл. Орльофа в Лєску. Красва рада шкільна перенєсла учитєлів (-льки): В. Колчїкєвичівну з Борщєва до Сколього; Ів. Сковроньського управ., Ант. Шмолїкову, Брон. Филїнську і Мар. Обєрєку з 5-кл. мїш. шкoли до 5-кл. жїн. шкoли в Монастирїсках; Мих. Вжакє з 5-кл. мїш. до 5 кл. муж. шкoли в Монастирїсках, Кар. Бляха з 4-кл. шкoли злучєною з видїловою до 4 кл. муж. шк. в Самборї, а на єго мїстє Стеф. Арбєсбєвєра з 2-кл. шкoли на передмїстїю „Долїшна“ в Самборї; Олімп. Варємску із Сколього до Кута фїльварочного в Городєнцї; Теоф. Ходоровського управ. з Дємнї до Ольхївця; Мєт. Билїнського управ. з Добровлян до Трускавця; Івана Німєнтовського управ. з Трускавця до Добровлян; Йос. Станьковського з Ієвнєвєць до Рїкова; Івана Сарматюка з Підгородєць до Оравї.

— З залїзниць (Достава механїчних уряджєнь для водних стаций на шляху Самбїр-галїцко-угор. граници). Пїєля оповїщеня в „Газєтї львівськїй“ розписує офєрти на доставу і устанєвєнє механїчних уряджєнь для шести водних стаций на будуючїм ся шляху Самбїр-галїцко-угор. граници. Офєрти приймає ся найпізнїйше до 14. марца 1904 до 12. години в полуднє в ц. к. Дирєкції будови залїзниць у Віднї (VI Gumpendorferstrasse 10.) — Уєслївї і пляни можна пєреглянути в згаданїй ц. к. Дирєкції будови або в ц. к. Управї будови у Львові. — Друки і пляни можна набути в дирекції будови у Віднї.

— Дрїбні вїсти. Вїсть про дефравдацію 100.000 К в почтовім урядї в Бохнї — як доносить урядова „Газєта львівська“ — є неправдива і безосновна — Добра Залїзнички по бл. п. Северинї бар. Брунїцкїм закупила бар. Ватманова за 3 мїліони корон. — Вчєра в ночї загорїв на смєрть антикарєський слуга Северин Марчук при ул. Жєвкївськїй у Львові.

— З львівської Фільгармонії. В пятницю і в нєдїлю концерт музичного Товариства. — В нєдїлю концерт знамєвитого пїєїста Ернєста Дєпанього.

— Кождий Русин і Русинка повинен бути члєном Руского Товариства педаг. Вписовє 1 К, вклядка члєнєска річно 1 К.

Телеграмн

з дня 10. марца.

Вїдєнь. З Будапєшту доносять, що гр. Тїса заклучив компромїс з партїєю независимости і иншими опозиційними стороннїцтвами. На основі компромїєсу гр. Тїса цофає свєє внесєнє на змїну рєгулярїну в соїмї, а за те опозиция допусить до ухвали бюджету і контингєнту рекрутїв.

Царгород. Султан рішучо відказав підписаня нового статуту македонської жандармерїї. Наслїдком сєго настали напружєні відносини між султаном а державами.

Валядолїд (в Іспанїї). В мїстї вибухли оноді грїзнї розруки. Демонстранти ввали до арсеналу і забрали звїдтам палїє оружє, почїм стрїляли до полїції. Полїция застрїлила одного з демонстрантів, а кількох ранила.

В Барцєльонї анархїєсти розлїпили відозви з покликєм до рєволюції. Полїция арєштуєвала много осіб.

Тульон. Франция мобїлізує свою флєту. Резєрвїсти і пєрєбуваючі на відпустцї моряки одєржали покликуючі карти до служби. Кілька воєнних кораблїв нєбавом відпливє на схїдні води.

Вїдєнь. Капітан генєрального штабу Станїслав гр. Шєптіцкїй і надпурчник генєр. штабу Макс. Чїчєрїч фон Бачанї вїїхали дня 8. с. м. до Петербурга, де пєдставлять ся царєви, а опїєля сїбірєскою залїзницею поїдуть до Ман-джури якo військові заступники Австрє-Угорцини при головнїй росїйськїй воєннїй командї.

Льондон. З Токио доносять, що 10. с. м. почато будову полевої залізниці з Сеулю до Пенянгу. Будова покінчить ся в вересні.

Берлин. Local-Anzeiger доносить, що в північній Корей коло Пенянгу прийшло до великої битви сухопутних армій, російської і японської. Япани мали побідити.

Господарські, промислові і торговельні вісти.

Рахунок Красного Товариства кредитового урядників і священників, стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, за місяць лютий 1904.

I. Стан довжний:

1) Удїли членів	15.655 K 96 с.
2) Фонд резервовий	1.146 „ 20 „
3) Вкладки щадничі	
а) стан на початку	
місяця K 80.670 с.	18
б) вложено в	
лютім „ 8.366 „ 60	
разом K 89.036 с.	78
в) винято в	
лютім K 5.802 „ 93	
Позостає з кінцем місяця	83.233 K 85 с.
4) Сальдо побраних процентів	1.624 „ 61 „
5) Резерва податкова	60 „ — „
6) З рахунку різних сторін	277 „ 50 „
7) Непіднята дивіденда	76 „ 50 „
8) Кредит банковий	8660 „ — „
9) Зиск за р. 1903	613 „ 57 „
Сума	111.348 K 19 с.

II. Стан чинний.

1) Позички удїлені на скрипти і векселі:	
а) стан на початку	
місяця K 101.926 с.	77
б) удїлено в	
лютім „ 7.430 „ —	
разом K 109.356 с.	77
в) сплачено в	
лютім „ 4.058 „ 47	
Стан з кінц. місяця	105.298 K 30 с.
2) В щадничій почт. (оборот чековий)	2.228 „ 15 „
3) Льокації в товариствах кред.	
і банках	1.055 „ 32 „
4) Двизимости	557 „ 00 „
5) Кошти заснованя	100 „ 00 „
6) „ адміністрації	222 „ 32 „
7) Готівка в касі	1887 „ 10 „
Сума	111.348 K 19 с.

Членів прибуло 10, убуло 0, остає з кінцем лютого 1904 всіх членів 357 з 414 декларованими удїлами в сумі K 20.700.—. Удїл членський 50 кор. платний також ратами; вписове 2 K. Товариство приймає вкладки щадничі на 4 1/2 %, позички удїляє на 7 %. Також посередничить Товариство в закладуванню обезпечень на жите всякого рода і удїляє дотичних інформацій безплатно.

Львів дня 29. лютого 1904.

Дирекція.

Colosseum
в пасажи Германів

при ул. Соляшній у Львові.

— Від 1. до 15. марця 1904. —

Нова величава програма!

Морська битва на Жовтій морі.

Щоденно о 8. год. вечер представлень. В недїлю і свята 2 представлень о 4. год. попол. і 8. год. вечером. Що пятницї High-Life представлєне. Білєти вчаснійше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч 9, у Львові.

Контора виміни

ц к упр. гал. акц.

Банку

Гіпотечного

з купує і продає

всякі

папери цінні

і МОНЕТИ

по найдешевшім курсі деннім не числячи ніякої провізії.

Християнський Календар МІСІОНАРЯ
на 1904 рік

коштує лише 50 сот., а з поштовою пересилкою 60 сот. Зміст багатий, ілюстрації гарні. При закупівлі більше примірників вельми значний опуст. Висилає лише за готівку: *Видавництво Чина св. Василія В. в Жовкві.*

„Тревоги автора і видавника“
(гумористична подїя з натури)

О. Я. Кониського

можна набувати в Адміністрації «Руслана» та в обох руських книгарнях у Львові.
Ціна примірника на вельновім папері виносить всего 30 сот. (з поштовою пересилкою 35 сот.)

В книгарни Товариства ім. Шевченка і в книгарни Ставропільській можна дістати отєї праці видаві проф. д-ром Ів. Копачом:

Будучність гімназій. Ціна 1 K.

Партийна політика і морал. Ц. 50 с.

Родинне жите (під розвагу руским «соколкам і паннам»). Ц. 50 с.

Соціалїзм, етика і політика (під розвагу «старшим і молодшим»). Ц. 50 с.

Три перші праці зладжені на основі творів професора берлінського університету д-ра Фрідріха Паульзена.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНОГО КРЕДИТУ

„Дністер“

стоваришенє зареєстрованє в обмеженої порукою у Львові, рынок ч. 10, дім „Просвіти“.

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тільки обезпечені тревало в „Дністрі“ від огню. Членський удїл 50 K можна зложити в ратах; вписове 2 K.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть затягати **ПОЗИЧКИ** на 6 1/2 % за предложенєм відповідної гіпотєки або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 літ.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦІЯХ і иншім купні землі нехай купуючі звертають ся за позичками до „ДНІСТРА“.

ВКЛАДКИ ЩАДНИЧІ приймає Товариство на 4 %.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени дивіденду від удїлів а часті зиску призначає ся на добродїїні цілі; дотепер удїлено на церкви, бурси, школи і т. п. **16 385 K**

Стан 31. грудн. 1903:

Вкладки	1.444.589 K.
Удїли	109.835 K
Фонди резервові	21.318 K
Позички	1.330.822 K
Цінні папери, льок. в банках і на рах біжучий	280.681 K

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го жовтня 1903.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд	до Львова		зі Львова		
	посп. особ.	приходить о години	посп. особ.	відходить о години	
1-30	6-10	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	6-22	до Сучави, Жидачева, Кересмезе, Потутор	
	6-20	з Чернівців (Галацу), Чорткова, Калуша	6-30	до Відволочиск (Київа), Бродів дв. головний	
	6-50	з Сокаля, Гали рускої	6-43	„ „ дв. Підзамче	
	7-35	з Самбора, Хирова	6-45	до Лавочного (Пешту), Борислава, Дрогобича	
	7-35	з Підволочиск, Бродів на дв. Підзамче	8-25	8-35	
	7-55	„ „ на дв. головний	9-05	до Кракова, Відня, Праги, Берліна	
	7-45	з Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова	9-25	до Лавочного, Хирова, Калуша	
	8-55	з Кракова, Відня, Праги, Берліна	9-25	до Самбора, Хирова	
	9-57	з Стрия	9-40	до Белзці, Сокаля, Любачева	
	10-25	з Риннега, Любачева	10-35	до Чернівців, Потутор, Делятина	
2-15	11-15	з Станіславова (Кересмезе, Потутор)	10-40	до Тернопілля, Потутор, дв. головний	
	1-10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава	10-57	„ „ дв. Підзамче	
	2-30	з Підволочиск, Коничинів на дв. Підзамче	3-05	до Стрия, Хирова, Борислава	
	4-35	з Стрия, Хирова, Борислава	3-25	до Рашева, Любачева	
	5-06	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підзамче	3-40	до Самбора, Хирова	
	5-0	„ „ на дв. голов.	3-50	до Яворова	
	5-20	з Яворова			
	1-40	5-10	з Чернівців, Іцкан		
	5-10	з Кракова, Відня, Праги, Берліна			
	5-55	з Белзці, Сокаля, Любачева			
НІЧ					
12-20	8-20	з Яворова	6-05	до Станіславова, Жидачева	
	9-20	з Чернівців, Бунгарешту	6-15	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави	
	8-40	9-50	з Кракова, Відня, Берліна, Ясла, Рьманова	6-51	до Яворова
	2-31	10-00	з Самбора, Сян ка	6-40	до Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова
	10-00	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підзамче	8-05	до Сокаля, Гали рускої	
	10-0	„ „ на дв. голов.	9-00	до Відволочиск, Бродів гол. дворець	
	10-40	з Лавочного (Пешту), Хирова, Калуша	9-20	„ „ дв. Підзамче	
	3-19	з Тернопілля, Грималола на дв. Підзамче	10-42	до Іцкан, Чорткова	
	8-30	на дворець головний	10-55	до Кракова, Відня, Варшави, Праги	
			11-00	до Підволочиск, Бродів дв. головний	
		11-24	„ „ дв. Підзамче		
		11-05	до Стрия		
		11-11	до Жовкві (лише що недїлі)		
		4-10	до Кракова, Відня, Праги, Самбора		

ЗАМІТКА: Пога нічна числять ся від 6. години вечером до 5. години 59 минут рано. Час середно-європейский рїхнїть ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12. год 26 ми. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць державних. (ул. Краських ч 5.) удїляє повсьнєнь в справах залізничних, продає білєти всякого рода і розклади їзди.